

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului: Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane " " " " pe 1/2 an 5 " " România și străinătate pe an 14 franci " " " " pe 1/2 an 7 "	Prețul inserțiunilor: Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor, până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	Corespondințele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la ADMINISTRAȚIA Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș
---	---	---

Nr. 170 pres. ex 1901.

NICOLAE

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul bisericii dreptcredin-
cioase răsăritene în eparhia română a Caransebeșului.

Iubitului cler și popor dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru,
carele este în ceriuri!

Cu mare mângăere sufletescă me ved îndemnat și acum, ca totdeauna, iubit cler și popor, a vă trâmite salutările mele arhieresti, sfaturile și învățăturile mele pastorale la marea și sfânta și a Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, celui mai mare făcător de bine al nostru, celui mai mare făcător de bine al neamului omenesc întreg.

El, Christos Domnul, a risipit negurile întunecului, care ținea lumea în orbie și ticăloșie, și a deschis porțile, prin care să între în împărăția luminei.

Fericiți sunt omenii, fericite popórele, care, străbătute de lumina cerescă a lui Christos, calcă pe urmele dumnezeescului învățător. Ele sunt luminate, înaintate în cultură, puternice și fericite pe acest pământ.

Și în adevăr, dacă ne vom întreba, care dintre popórele pământului sunt mai înaintate în toate? Unde lumina adevărului și a dreptății a străbătut mai adânc în toate păturile societății? Care popóre sunt mai puternice? La care popóre înfloresc artele și științele? Unde sunt mai în flóre negoțul și meseriile? Unde cultura pământului se face mai cu spor? În mijlocul căror popóre s'au făcut nenumărate aflări și descoperiri? Vom trebui, iubiților, să șicem cu totă hotărîrea, că propășirile în toate aceste privințe s'au făcut de popórele și în mijlocul popórelor, cari mărturisesc pe Christos, adevărați în mijlocul Creștinilor.

Dar, iubiților, cum stă lucrul cu noi în privința acesta? Suntem și noi socotiți în numărul acelor popóre creștine? Noi încă suntem creștini, adevărați mărturisitori ai lui Christos, și încă cei mai vechi în părțile locuite de noi. Noi încă avem cuvânt să sərbăm, ca și celelalte popóre creștine, serbătórea sfântă a Nașterii Domnului nostru Iisus Christos. Póte-se dar

dice și despre neamul nostru românesc, că este așa înaintat în cultură? Că este și el socotit între popoarele luminate, puternice și fericite ale creștinilor? Înfloresc cumva și la noi felurite întocmiri și așezăminte de cultură, cum le vedem acestea înflorind la alte neamuri creștine luminate?

Și dacă nu, iubiiților, pentru ce acesta? Pentru ce poporul nostru a rămas înderatul altora? Ce e cauza, că el nu este în stare așa bună materială și spirituală? E cumva el de vină? și întrucât e el de vină?

Ori suntem noi cumva un popor mai puțin cu minte dela fire? Suntem noi un popor mașter înzestrat de Dumnezeu, neharnic de cultură, cu mai puține puteri trupești și sufletești? Ce e dar cauza, că noi nu suntem în toate înaintați și fericiți, ca alte popoare creștine luminate?

Asta, iubiiților, trebuie să o știm, ca să căutăm leacul și mijlocele de îndreptare.

* * *

Că noi nu suntem înaintați în toate ca alte popoare creștine luminate, că am rămas așa tare înderatul, iubiiților, nu e mirare, cugetând la vitregitatea timpurilor și împregiurărilor din trecutul vieții noastre.

Asupriți în tot chipul, politicește și bisericește, cum am fost noi atâtea veacuri; prigoniți chiar de aceia, cărora le place a se fali cu numele de cei mai adevărați creștini; noi, fără cârmă, fără arhieriei din neamul și din sângele nostru, lăsați în voia întâmplării — fără școală și fără biserică națională — sute de ani gemând sub jugul bisericii și limbilor streine, cari cârmuiau vicața poporului românesc în veacurile trecute, când chiar și inscripțiile de pe petrele dela morminte se făceau în limbi streine, — că sub astfel de împrejurări fatale, noi Români de religia dreptcredincioasă resăriteană n'am putut da înainte, nu e nici o mirare.

Eu mă mir din contră, că mai suntem și așa, cum suntem. Mă mir, că n'am perit cu desevărsire. Mă mir, că mai suntem încă în vicață.

Și dacă mai trăim ași ca Români, și dacă mai suntem fii ai bisericii noastre dreptcredincioase, cu o socotesc acesta de o faptă a Proniei dumnezeiești, care a vrut să ne facă și pe noi părtași de o sorțe mai bună, de un viitor mai bun, în care și poporul nostru să fie socotit între popoarele creștine înaintate în cultură și fericite, întrucât e dat omienilor și popoarelor pământului a fi fericite.

Și nu e cu neputință acesta, iubiiții mei fii sufletești.

Bunul nostru Tată ceresc ne-a înzestrat pe noi Români cu frumoase însușiri trupești și sufletești. Ne-a dat un bogat dar de talente.

Nu numai noi o ținem acesta, au țis-o și o țic mereu streinii acesta despre noi. Dacă o-am țice numai noi acesta, n'ar avé deosebit preț vorba noastră, căci s'ar părea că noi judecăm despre noi cu părtinire. Când însă streinii ne laudă talentul nostru firesc; când ei înșiși, omieni cu temeinice cunoștințe despre popoarele pământului, ne înalță însușirile puterilor noastre firești; când învețați profesori ai popoarelor celor mai luminate, ale căror cuvinte trag mult în cumpăna judecării lumii; când astfel de omieni ne prevestesc un viitor frumos, cum nici nu am fi așteptat dela dênșii, atunci, iubiiților, siliți suntem să credem, că trebuie să fie ceva de noi, că trebuie să fim noi un popor vrednic de o sorțe mai bună.

Așa și este, iubiiților. N'avem decât să vrem, și vom fi aceea ce dorim. Dară să vrem cu totă hotărîrea, să vrem din totă inima și din totă virtutea noastră, să vrem din totă puterea sufletului nostru.

Acosta va fi numai atunci, când noi toți, mari și mici, tineri și bătrâni, orășeni și săteni, toți cu toții, cu deosebire însă părinții, învățătorii și preoții își vor ști face datoria de omieni harnici și vrednici.

* * *

Lucrul cel dintăiu, iubiiții fii sufletești, de care avem trebuință, este, ca poporul nostru să fie bine crescut, harnic și vrednic.

Și astfel va fi poporul nostru, dacă tinerimea lui va fi bine crescută, împodobită cu virtuți alese; dacă ea va fi povățuită de o minte luminată și va avea o voință puternică, neclintit îndreptată spre bine.

Și cine este chemat să o facă acesta înaintea tuturor? Cine să sădască într'ênsa, din frageda ei vîrstă, semînta deprinderilor și virtuților bune morale?

Sunteți voi, iubiți părinți!

În casa vîstră părintescă, în aerul, ce l'au supt copiii voștri împreună cu laptele, aici, la vatra vîstră, se pregătește materialul și se pune temeiul, cu care și pe care are să clădească mai departe școla și biserica.

Fără o creștere bună în casa vîstră, școla și biserica, pre lângă cele mai mari stăruințe, nu pot face nici o ispravă.

Da, acasă la părinți e locul, unde se pun temeliile fiitorului bărbat și fiitōrei femei.

Cătră voi dar, iubiți părinți, îmi îndrept eu cuvîntul meu arhieresc.

Căutați iubiților, să dați pildă bună copiilor voștri prin buna vîstră purtare. Să străluciți înaintea lor cu cuvinte înțelepte și cu fapte virtuōse. Învățaturile și pildele vōstre lasă totdeuna urme neșterse în inima lor, urme, cari dîlnic se întăresc și împuteresc în sufletul lor.

Creșteți copiii voștri astfel, iubiților, ca să samene cu acela, a cărui amintire o sêrbăm noi astăzi după 1901 de ani. Luminați-le de timpuriu sufletul lor, din frageda lor vîrstă, cu lumina dumnezească a lui Christos. Feriți-vă de ori ce cuvînt și de ori ce faptă prin care s'ar putea vătămă curățenia inimii lor.

„Cel ce dă smintelă unuia dintre acești mai mici,“ țice Christos, „aceluia mai bine i-ar fi, să-și lege o pētră de mōră de grumazi și să se arunce în mare, unde e mai afundă.“

Să vă înfiorați, iubiților, de acest pēcat îngrozitor!

Dară, pe lângă acestea, binele cel mai mare, ce-l puteți face copiilor voștri, este: să-i învățați de timpuriu să muncescă și să se rōge.

„Rōgă-te și muncește“ e o vorbă veche și dumnezească, iubiților, care cuvînt ași vrea și ași dori să fie scris în inima fie-cărui copil.

Munca e izvorul virtuții lor. Munca e sfîntă și binecuvîntată de Dumnezeu. Viitorul este al omului muncitor.

Christos încă a muncit acasă la părinți; eară apostolul Pavel țice, că: „Cine nu lucrăză, nici să nu mănânce,“ și adaogă țicînd: „Cu înseși mînile mele și în sudōrea feții mele mi-am căștigat pînea, și n'am cădut nimenui spre greutate“.

Cînd suntem triști și amărîți cu sufletul pentru necasurile, pentru suferințele și nedreptățirile, ce le întîmpinăm în lume, cînd un vîl negru ne întunecă vederile sufletului nostru, atunci numai un lucru ne mai împacă cu lumea: o muncă statornică, care ne face să învingem tōte necasurile și amărăciunile sufletului nostru.

Dară cātă putere sufletescă, cātă înălțare ne dă, pe lângă muncă rugăciunea!

Ce pōte fi pentru un creștin mai înălțator de suflet, decăt a-și îndrepta pașii cătră Tatăl îndurărilor în tōte cēsurile de întristare: în lipsă și sārăcie, în bōlă grea și îndelungată, în îngrijirile pentru trebuințele de tōte țilele, cu privilegiul pierderii iubiților sēi.

Cel-ce astfel se rōgă, cu inima înfrîntă și smerită, acela a ajuns să înțelēgă suspinând că nici un lucru nu e de nici un folos, dacă nu e însoțit de darul și de binecuvîntarea lui Dumnezeu.

Și cātă putere atrăgătōre și îndemnătōre are rugăciunea iubiților!

Unde tatăl și mama își sēvērșesc lucrurile lor cu credință și cu sārguință, îndreptându-și în rugăciune ochii sufletului lor cătră Tatăl lor ceresc, acolo pilda bună va avea o putere binefăcētōre asupra copiilor lor, și îi va face sē le urmeze, fără a fi trebuință de cuvinte îndemnătōre.

În chipul acesta rugăciunea părinților, împreunată cu munca, este icōna, pilda și modelul cel mai bun pentru copii.

Fiți deci muncitori, iubitorilor, și deprindeți și pe copiii vostri de nici să fie muncitori și să se rōge, cālcānd în urmele vōstre.

Acestea, iubitorilor, sunt învățăturile, povețele și sfaturile mele archierești, ce din inimă binevoitoare Vi le dau, cu privilegiul S.S. Sărbătorii ale Nașterii Domnului nostru Iisus Christos, Puneți-le la inimă, iubitorilor, păstrațile în adâncul sufletului vostru, și împărtașitele cu înțelepciune și copiilor vostri, ca să-i faceți buni creștini dreptcredincioși, fii înțelepți, harnici și vrednici.

Ceeace dorind să fie, pe lângă împărtașirea binecuvântării archierești, rămân

Al Vostru tuturor

Caransebeș în 18 Decembre 1901.

de tot binele voitor

Nicolae Popea

Episcop.

Nascerea lui Isus

(Continuare)

În valea Betleemului, puțin mai departe de Bet-Saur, în șesul, unde Booz avusese holdele de orz și grâu, unde Rut venise să adune spice, pastorii își paziau turmele.

Păstorii, în orient, sunt clasa cea mai de jos a populației agricole; ei sunt servitorii servitorilor. Stăpânul țarinei nu lucrează; el are lucrători de pământ și păzitori de vite. Și astăzi ei se ved cu capul acoperit de un vâl lung negru, o pele de oaie pe umere, o mică maciuță de stejar sau de sicomor în mână; ei se deșteaptă noaptea din timp în timp, șezând sub vre o stâncă, în jurul focului. Dela cele dintâi ploi, pământul, care are să fie semănat, se acopere de iarbă și de flori, și turmele se hrănesc din această primă verdeață.

Pe când dar acei păstori din Bet-Saur veghiau, o lumină cerească îi acopere; înspăimântați, ei văzură stând, lângă ei, un înger al Domnului:

„Nu ve temeți, le zise lor, că iată vestesc voaue bucurie mare, care va fi la tot poporul. Că s'a nascut voaue astăzi Mântuitoriu, care este Cristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi voaue semn: afla-veți un prunc înfășat și culcat în esle“.

În aceeaș clipă se aud glasuri din ceriu. Puterile ceresci, împreună cu îngerul, laudau pe Dumnezeu și ziceau: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ paco între oameni bună voire“.

Îngerii saltă la nascerea lui Isus. Nimic nu se împlinesce pe acest pământ, înainte de a se fi hotărît în ceriuri; fenomenele pământesci sunt efectele cauzelor ceresci și neștrăbătute. Viitoriul, taina acestui leagăn se cuprinde în aceste cuvinte, ce vor umplea spațiul și timpul: Marire și pace,

mărire lui Dumnezeu, pace omului. De aci înainte, pământul, care nu cunoștea pe Dumnezeu, are un Fiu, care o să ne învețe numele lui și să-și stabilească stăpânirea; omenirea, lăsată în voia legii aspre și nimicirii, în lupta pentru esistență, o să cunoască legea păcii, pentru că ea va fi condusă de legea dragostei.

Îngerii se depărtară și dispărură în ceriu, iar păstorii își ziseră: „Să mergem până la Betleem și să vedem cuvântul acesta, ce s'a făcut, care Domnul a arătat noaue“.

Și au venit de grab și au aflat pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în esle.

Și văzându-l, au înțeles cuvântul, ce se grăise lor despre pruncul acesta.

Sufletele curate, luminate de Dumnezeu, au privirea străbătătoare, ghicesc ceea ce înțelepții, cu toată filosofia lor, n'ar putea înțelege. Numai credința cunoaște pe Dumnezeu și planurile lui, mintea le cercetează de sus: ea nu le înțelege și rămâne oarbă; ea vrea să le supună trebuințelor și strimtelor ei formule, dar ea nu izbutesce de cât să le tăgăduiască, mai adese ori a le defigura sau a le micșora.

Păstorii se întoarseră la turmele sale și istorisiră ceea ce au văzut; toți se minunară de istorisirea lor, măbind și laudând pe Dumnezeu. Se pare totuș, că mărturisirea lor n'a mișcat Betleemul, nici n'a turburat pacea și liniștea leagănu-lui lui Isus. El rămase cunoscut numai Mariei și lui Iosif. Însă Maria păstra în inima sa aceea ce auzia; ca toate mamele, ea își făcea din toate o comoară, un fel de carte intimă, pe care o ce-tea cu dragoste.

*

Câmpul pastorilor se află încă și astăzi; turmele pasc acolo, în timpul ornii, ca și în timpul lui Isus, sub maslini, pe pământul unde înverzesce aceeaș iarbă mărunță, unde înfloresc aceleași flori. Locul, de unde a strălucit întâia

lumină a zorilor născându-se ale lui Cristos se cinstesc cu sântenie și acum. În sara Crăciunului, femeile din Betleem aleargă spre biserica st. Elona, din care n'a rămas decât nisco dărîmături, și în bolta de jumătate ruinată, se roagă deasupra rămășițelor păstorilor din Bet-Saur, străbunii lor, cari au fost cei dintâi apostoli.

Purtând vături albe, șezând la un loc pe zidurile răsturnate, la umbra maslinilor sădiți împrejur, aceste femei, vazute de departe, ne aduc aminte de ființele tainice, cari au cântat venirea lui Isus. Această mulțime are un aer de veselie și de liniște, ce se potrivesc de minune cu amintirile, de cari e plin acest câmp, cu acea lumină de orient, ce înfrumusețează totul și care dă chiar stânței o aparență de bogăție și de viață.

La opt zile pruncul, după legea lui Moise, fû tăiat împrejur. De sigur, această sărbătoare familiară a fost o serbare de oameni săraci. Totul se petrecu simplu și modest; nu fu nimic neobișnuit decât numele profetic dat pruncului, dar și numele de *Isus* putea să pară un nume de rënd, căci și alți prunci îl purtau. Acest nume nu avea întreaga însemnare dumnezească decât prin credință, în sufletul tatălui și al mamei.

Cel întâiu născut al ori și cărei creaturi vii, la Iudei, era consacrat lui Dumnezeu, se plătea, pentru a-l rescumpăra, cinci siclii sau o sută de oboli. La trei zeci și trei de zile după tăierea împrejur, femeia lehuza se ducea la templu pentru a se curăți; dacă era bogată, ducea ca jertfă un miel; dacă era săracă, o pareche de turturele.

Pentru a se supune acestei prescripțiuni mosaice, Maria și Iosif veniră din Betleem la Ierusalim, în ziua însemnată, ducând pe Isus.

Ei se presentară, după obicei, în curtea femeilor, înaintea porții lui Nicanor, la treapta dintâiu, la intrarea chiar a curții preoților în fața altariului sacrificiilor; deteră cei cinci siclii, iar Maria dete preotului doi porumbei.

O întâmplare interesantă, o arătare neașteptată este de însemnat aici.

Templul, porticele și curțile lui, precum astăzi moșcele, erau, în ceasurile de jertfă și de rugăciune, pline de mulțime de oameni, ce veniau să jertfească, să aducă daruri, să facă spălările obișnuite și să recitească rugăciunea rescumpărării.

Printre Iudeii, cari cereau la Dumnezeu de a-și aduce aminte ziua lui Mesia și de viața generațiunilor viitoare, și cari vedeau pe Maria îngenunchiată înaintea altariului jertfelor, dând pe fiul său preotului, se afla un bătrân, numit Simeon. Spiritul lui Dumnezeu îl adusese la templu chiar în momentul, când Isus era presen-

tat acolo. El locuia în Ierusalim, făcea parte din numărul celor pioși, cari trăiau în credincioșie, în frica lui Dumnezeu. Salutarea lor era: Do aș vedea mângăierea lui Israil! În timpul vieții sale îndelungate, el vîzuse, că fericirea pămîntoască a țerii sale se povîrnea; el era din aceia, pe cari domnia lui Irod cu păgânismul și împietățile lui, îi întrista; însă nimic nu putea să adoarmă în el speranța eliberării. E tipul credinței ferbinți și senine. Bătrânța se tânguesce și se descurajiază; Simeon însă păstrează sub perii săi albi încrederea proprie inimelor tinere; el nu se tânguia, ci aștepta. Dumnezeu vorbea inimii lui. O voesce tainică îi spunea, că ceasul mântuirii lui Israil era aproape și că nu va muri până nu va vedea cu ochii sei pe Unsul Domnului.

O lumină neașteptată îi descoperi, că Mântuitorul era însuș acel Prunc, pe care o femeie smerită îl înfățișa preotului; el îl luă în brațe și, întocmai ca Zaharie, bătrînul Simeon fû profet.

— „Acum slobozesc pe robul tîu, Stăpâne, — zise el — după cuvîntul tîu în pacē, că vîzură ochii mei mîntuirea ta, care o ai gătit înaintea feții tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor, și mărire poporului tîu Israil“.

Acest strigăt inspirat a pătruns adînc conștiința creștinilor, ca expresiunea nemuritoare a bucuriei oamenilor de speranță, cari vîd în fine cu ochii binele, în care au crezut.

(Va urma)

Isus Cristos

— *Cu cuvintele s. Scripturi, textul de la Neamțu* —

(Continuare)

77. Samarinenii nu primesc pe Isus

Și dacă s'au suit frații lui, atuncea și el s'a suit la praznic, nu de față, ci cam pe ascuns.

Și a fost când s'au împlinit zilele înălțării lui, și el și-a întărit fața, ca să meargă în Ierusalim. Și când a trecut din Galilea, a trimis vestitori înaintea feței sale, și mergînd au intrat într'un oraș al Samarinenilor, ca să-i gătească lui. Și nu l-au primit pe dînsul, că fața lui era mergînd în Ierusalim. Și vîzînd ucenicii lui, Iacob și Ioan, au zis: „Doamne, voesci să zicem să se pogoare foc din ceriu și să-i mistuească pe ei, precum și Ilie a făcut?“ Iar Isus, întorcîndu-se, i-a certat pe dînsii și a zis: „Nu știți ai căruia duh sunteți voi. Că Fiul omului n'a venit să piardă suflete omenești, ci să mîntuiască.“ Și a mers într'alt sat.

78. Urmarea după Isus

Și a fost când mergea el pe cale, a zis oare-cine cătră el: „Doamne, voiu să merg după tine ori-unde vei merge.“ Și a zis Isus lui: „Vulpile au vizuini și păsările ceriului cuiburi, iar Fiul omului n'are unde să-și plece capul.“ Și a zis cătră altul: „Vino după mine“.

Iar el a zis: „Doamne, dă-mi voie întâiu să merg să îngrop pe tatăl meu.“ Iar Isus a zis lui: „Lasă morții să-și îngroape pe morții lor; iar tu mergi de vestesece împărăția lui Dumnezeu.“ Și a zis și altul: „Voiu să merg după tine, Doamne; dar întâiu dă-mi voc să tocnesc cele ce sunt în casa mea.“ Iar Isus a zis către el: „Nimenia punându-și mâna lui pe plug și căutând înapoi, este îndreptat întru împărăția lui Dumnezeu.“

79. Isus trimite pe cei 70 învățăcei

Iar după acestea a arătat Domnul și pe alți șeptezeci, și i-a trimis pe dinșii câte doi înaintea feței sale, întru tot orașul și locul, unde vrea el să meargă. Și zicea către dinșii: „Secerișul este mult, iar lucrătorii puțin; deci rugați pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său. Mergeți, iată eu vă trimet pe voi, ca mieii în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbii. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și pe nimenia să nu întrebați de sănătate în cale. Și ori în care casă veți intra, întâiu ziceți: Pace casei acesteia. Și de va fi acolo fiul păcii, se va odihni peste dînsul pacea voastră; iar de nu, la voi se va întoarce. Și întru aceeaș casă petreceți, mâncând și bînd cele de la dinșii; că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați casă în casă. Și ori în care cetate veți intra și vă vor primi pe voi, mâncați cele ce se vor pune înaintea voastră. Și tîmăduiți bolnavii carii vor fi într'însa, și grațiți lor: S'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu. Iar ori în care cetate veți intra și nu vă vor primi pe voi, eșind la ulițele ei cele late ziceți: Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră îl scuturăm voaue. Însă aceasta să știți, că s'a apropiat spre voi împărăția lui Dumnezeu. Amin grăesc voaue, că mai ușor va fi pămîntului Sodomului și Gomorului în ziua judecării, decât cetății aceleia.“

Atunci a început Isus a imputa orașelor, întru care se făcuse puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit: „Vai ție Horazine, vai ție Vitsaido; că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'au făcut întru voi, de demult în sac și în cenușă șezînd s'ar fi pocăit. Însă zic voaue: Tirului și Sinodului mai ușor va fi în ziua judecării de cât voaue. Și tu Capernaume, carele până la ceriu te-ai înălțat, până la iad te vei pogori; că de s'ar fi făcut în Sodom puterile care s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi. Însă grăesc voaue, că pămîntului Sodomului mai ușor îi va fi în ziua judecării, de cât ție.“

„Cela ce vă primesce pe voi, pe mine mă primesce, și cela ce mă primesce pe mine, primesce pe cela ce ma trimis pe mine. Cela ce primesce proroc, în nume de proroc plata prorocului va lua; și cela ce primesce drept, în nume de drept, plata dreptului va lua. Și cela ce va adăpa pe unul dintr'acești miei, numai cu un pîhar de apă rece, în nume de ucenic, amin grăesc voue, nu-și va perde plata sa. Cela ce ascultă pe voi, pe mine ascultă; și cela ce se lapêda de voi, de mine se lapêda. Iar cela ce se lapêda de mine, se lapêda de cela ce m'a trimis pe mine.“

80. Întoarcerea învățăcelilor

Și s'au întors cei șapte-zeci cu încurie zicînd: „Doamne, și dracii se pleacă noaue întru numele teu.“ Și a zis lor: „Văzut-am pe satana ca un fulger din ceriu căzînd. Iată dau voue stăpînire, să călcați peste șerpi, și peste școrpui, și preste toată puterea vrăjmașului; și nimic pe voi nu vă va vătăma. Însă pentru aceasta nu vă bucurați, căci duhurile se pleacă voue,

ci vă bucurați mai virtos, că numele vostru s'a scris în ceriuri.“ Într'acest cas s'a bucurat cu duhul Isus și a zis: „Mărturisescu-mă ție, Părinte, Doamne al ceriului și al pămîntului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pe ele pruncilor; adevărat, Părinte, că așa a fost buna-voință înaintea ta.“

Și întorcîndu-se către ucenicii săi, a zis: „Toate îmi sunt date mie de la Tatăl meu, și nimenia nu știe cine este Fiul, fără numai Tatăl, și cine este Tatăl, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să i descopere.“

Și întorcîndu-se către ucenici deosebi a zis: „Fericiiții ochii, cari văd tot, ce voi vedeți. Că grăiesc vouaue: că mulți proroci și împărați au voit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut, și să audă cele ce auziți voi și n'au auzit. Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și cu vă voi odihni pe voi. Luați jugul meu peste voi, și vă învățați de la mine, că sunt blînd și smerit cu inima, și veți afla odihna sufletelor voastre, că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.“

81. Parabola despre samarineanul milostiv

Și iată un legiuitoru s'a sculat ispitiindu-l pe el și zicînd: „Învătătoriule, ce voiu face să moștensesc viața cea vecinică?“ Iar el a zis: „În lege ce este scris? Cum citești?“ Iar el rîspunzînd a zis: „Să iubesci pe Domnul Dumnezeuul tîu din toată inima ta, și din tot sufletul tîu, și din toată virtutea ta, și din tot cugetul tîu, și pe aproapele tîu ca însuși pe tine.“ Și a zis lui: „Drept ai rîspuns; aceasta fă și vei fi viu.“ Iar el, vrînd să se îndrepteze pe sine, a zis către Isus: „Și cine este aproapele meu?“ Iar Isus rîspunzînd a zis: „Un om oare-carele se pogora din Ierusalim în Ierihon și a căzut în tîlhari, cari desbrăcîndu-l pe el și rînindu-l s'au dus lăsîndu-l abia viu. Și după întîmplare un preot se pogora pe calea aceea; și vîzîndu-l pe dînsu-l a trecut pe alătura. Așîderea și un levit, fiind la acel loc, venind și vîzîndu-l pe el, a trecut pe alătura. Iar un Samarinean mergînd pe cale a venit la el, și vîzîndu-l, i s'a făcut milă. Și apropiindu-se a legat ranele lui turnînd unt-de-lemn și vin; și punîndu-l pe dobitoacul său l-a dus la o casă de oaspeți, și a purtat grija de el. Și a doua zi e ind și scoțînd doi dinari a dat gazdei și a zis lui: Poartă grija de dînsul, și ori ce vei mai cheltui, eu când mă voi întoarce voi dau ție.“

„Deci carele dintru acei trei ți-se pare a fi de aproape celui ce căzuse în tîlhari?“ Iar el a zis: „Cela ce a făcut milă cu dînsul.“ Iar Isus a zis lui: „Mergi de fă și tu asemenea.“

82. Isus în casa surorilor Marta și Maria

Și a fost cînd se duceau ei și el a intrat într'un sat; iar o muiere, numele ei Marta, l'a primit pe el în casa sa. Și aceea avea o soră, ce se chema Maria, care șezînd lângă picioarele lui Isus asculta cuvintele lui. Iar Marta se silea spre multă slujbă, și stînd a zis: „Doamne, au nu socotesci, că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei, ca să-mi ajute.“ Și rîspunzînd Isus a zis ei: „Marto, Marto, te grijesci și spre multe te silești. Ci un lucru trebuiește. Iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua dela dînsa.“

83. Isus învață și muștră în templu. Gălceava pentru Isus

Iar Iudeii îl căutau pe el la praznic și ziceau: „Unde este acela?“ Și cărtire multă erau pentru dînsul între popoare. Că unii ziceau că bun este; iar alții ziceau: „Nu; ci amăgesce poporul.“ Însă nimenia de față nu grăia de dînsul, pentru frică Iudeilor.

Iar înjunătăindu-se praznicul, s'a suit Isus în biserică și învăța. Și se mirau Iudeii zicând: „Cum scie aceasta carte nefiind învățat?” Deci a răspuns lor Isus și a zis: „A mea învățătură nu este a mea, ci acelei ce m'a trimis pe mine. De va voi cine-va să facă voia lui, va cunoaște pentru învățatura aceasta, oare de la Dumnezeu este, sau eu de la mine grăesc. Cea ce grăesc de la sine, mărirea sa caută; iar cea ce caută mărirea celui ce l-a trimis pe el, aceasta adevărat este, și nedreptate nu este întru dînsul, Au nu Moisi v'a dat voaue legea? Și nimenea din voi nu face legea. Ce mă căutați să mă omoriți?” Răspuns'a poporul și a zis: „Drac ai; cine te caută, să te omoare?” Răspuns-a Isus și a zis lor: „Un lucru am făcut și toți v' mirați pentru aceasta. Moisi v'a dat voaue tăierea împrejur, nu că de la Moisi este, ci dela părinți, și Sâmbăta tăiați împrejur pe om. Dacă tăierea împrejur primesce omul Sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pe mine v' mâniați, căci om întreg am făcut sănătos Sâmbăta? Nu judecați după față, ci dreaptă judecata judecați.” Deci ziceau unii din Ierusalimenii: „Au nu este acesta pe carele îl caută să-l omoară? Și iată de față grăesc, și nimic lui nu-i zic. Nu cum-va au cunoscut cu adevărat boierii, că adevărat acesta este Cristos? Ci pe acesta îl scim de unde este, iar Cristos când va veni nimeni nu știți de unde este.” Deci striga Isus în biserică, învățând și zicând: „Și pe mine mă știți și știți de unde sunt; ci este adevărat cela ce m'a trimis, pe care voi nu-l știți. Iar eu îl știu pe el, că dela dînsul sunt și acela m'a trimis.” Deci îl căutau pe el să-l piardă și nimenea nu și-a pus pe dînsul mâinile, că încă nu venise ceasul lui. Și mulți din popor au crezut întru dînsul, și ziceau, că: „Cristos când va veni au doară mai multe semne va face decât acestea?” Au auzit fariseii pe popor cărtînd pentru dînsul acestea și au trimis slugi fariseii și arhieriei, ca să-l prindă pe dînsul. Deci a zis lor Isus: „Încă puțină vreme cu voi sunt, și merg la cela ce m'a trimis pe mine. Căuta-mă-veți și nu mă veți afla; și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți.” Deci au zis Iudeii întru sine: „Unde va să meargă acesta, că noi nu-l vom afla pe el? Nu cumva întru risipirea Elinilor va să meargă și să învețe pe Elini? Ce este cuvîntul acesta carele a zis: Căuta-mă-veți și nu mă veți afla; și unde sunt eu, voi nu puteți să veniți.”

Iar în ziua cea de pe urmă, cea mare a praznicului a stătut Isus și a strigat zicînd: „De însetează cine-va să vie la mine și să bea. Cea ce crede întru mine, precum a zis scriptura, riuri de apă vie vor curge din pîntecele lui.” Iar aceasta a zis pentru Duhul, pe carele era să-l iee cei ce cred întru dînsul. Că încă nu era Duh sânt, că Isus încă nu se preamărise. Deci mulți din popor auzind cuvîntul ziceau: „Acesta este cu adevărat prorocul.” Alții ziceau: „Acesta este Cristosul.” Iar alții ziceau: „Au doară din Galileea va să vină Cristos? Au nu a zis scriptura, că din semînța lui David și din orașul Vitleem, unde a fost David, va să vină Cristos?” Și împerechiere între popor s'a făcut pentru dînsul. Iar unul dintrînșii vrea să-l prindă pe el; dar nimenea nu și-a pus pe dînsul mâinile. Deci au venit slugile cătră arhieriei și cătră fariseii și au zis lor acela: „Pentru ce nu l-ați adus pe el?” Răspuns-au slugile: „Nici odată om așa a grăit, ca omul acesta.” Și au răspuns lor fariseii: „Au doară și voi v'ați amăgit? Au doară cine-va din boieri au crezut întru dînsul, sau din fariseii? Ci poporul acesta, carele nu scie legea, blestemat este.” Zis-a Nicodim cătră ei, carele venise noaptea la dînsul, unul fiind dintre

ei: „Au doară legea noastră judecă pe om de nu va auzi de la el mai înainte, și va cunoaște ce face?” Răspuns-au și i-au zis lui: „Au doară și tu din Galileea ești? Cearcă și vezi, că proroc din Galileea nu s'a sculat.” Și a mers fie-carele la casa sa.

(Va urma)

Varietăți

Mulțămită publică. În numele fondului de ajutorare „Ioan Popasu” al tinerimei dela institutul teologic și pedagogic diecesan subsemnații venim a ne exprima cea mai profundă și mai sinceră mulțămită marimimoșilor sprijinitori, cari au rescumpărat feliicitările de anul nou prin generosul dar făcut amintitului fond și anume: P. S. S. D. Episcop Nicolae Popea 10 cor., P. C. S. D. Arhimandrit Filaret Musta, P. S. D. G. Demele, C. Burdia, I. Curescu, Ioan Ion, G. Trică, câte 5 cor.; N. Jumanca, I. Madincea G. Rudeu, câte 4 cor.; P. Drăgălina, Dr. Olariu, câte 3 cor.; Dr. Barbu, I. Bartolomeiu, T. Barzu, P. Bortun, Filip Bria, Petru Dimitrieviciu, Dr. Dragomir, E. Hodoș, I. Lințu, N. N. C. Pepa, A. Stancoviciu, C. Schwab, câte 2 cor.; Iuliu Musta, A. Bălaci, E. Bastius, V. Bociat, C. Călțun, D. Cioloca, C. Dragomir, Dr. Galcanovits, G. Imbronoviciu, Ica Ianuloviciu, I. Lichtneckert, I. Moacă, A. Mărin, N. N., C. Pêrvu, Piso, Aurelia Popoviciu, I. Popoviciu, I. Pătrău, M. Sidon, I. Stoica, câte 1 cor.; N. N., 80 fl.; I. Lazaroni 20 fl. Caransebeș 22 Decemvre 1901. *Patriciu Drăgălina* președinte, *Iosif Bălan* cassariu.

„**Drapelul**” va eși — în urma hotărîrii membrilor fondatori ai acestui ziar — dela 1 Ianuarie 1902 de 3 ori pe săptămîna în formatul și cu prețul de abonament de până acuma.

„**Libertatea**” este numele unui nou ziar, ce apare în fiecare Sâmbătă în Orăștie. „Libertatea” va lucra „pentru îmbunătățirea morală și materială a poporului nostru, pe toate terenle”, în cele politice stă „pe baza hotărîrilor conferențelor naționale, cătă vreme acelea nu se vor modifica”. Abonamentul pe an 6 cor., pe 1/2 3 cor.

Comitetul și secțiile Societății academice „Junimea” s'au constituit în adunarea generală ordinară din 17 Novembre 1901 pentru anul administrativ 1901/1902 în următorul mod: a) **Comitetul**: President: Maximilian Hacman, cand. jur., Vicepresident: Orest Luția, stud. fil., Secretar I: Vasile Bodnărescu, stud. jur., Secretar II: George Palamarescu, stud. fil., Casar: Ștefan Scalat, cand. jur., Controlor: ViCTOR Tomașciuc, stud. jur., Bibliotecar: George Bărtoi, cand. jur., Econom: Vasile Reî, cand. jur. b) **Comisia revizuitoare**: George Tofan, stud. fil. preș. com., Dinitrie Iliuț, cand. jur., Numitor Litviniuc, stud. jur. c) **Secția literară**: George Tofan, stud. fil., preș. secției, Orest Luția, stud. fil., substituit, Vasile Bodnărescu, stud. jur., Emanuil Iliuț, stud. fil., Victor Morariu, stud. fil. d) **Secția musicală**: Ștefan Scalat, cand. jur., preș. secției, George Prehici, teol. abs. și stud. fil., I adlat, Victor Morariu stud. fil. II adlat, George Bărtoi cand. jur., Numitor Litviniuc, stud. jur.

Invitare. Societatea română de cântări și musică din Caransebeș invită la *Concertul*, ce se va aranja în presara de „Sân-Văsiu”, 31 Decemvre 1901 st. v., în sala mare a otelului la „Pomul verde”. Membrii societății au intrare grătuită; pentru nemembri de persoană 1 cor., de familie 2 cor. 40 bani. Începutul la 8 oare sara. Programa: 1. „*Fântână cu trei izvoare*”, cor

miest de G. Dima. 2. *Păsărică trecătoare*“, duet pentru sopran și alt cu acompaniament de pian, de G. Șorban, cântat de dsoarele Maria și Silvia Stoiacoviciu. 3. „*Serenadă*“, cor de bărbați, de Helyberger. 4. „*Stejarul și cornul*“, cor miest de G. Musicescu. 5. *Bălcescu murind*“, terzet pentru voci femeesei, de T. Popescu. 6. „*Puișorul*“, cor miest de I. Costescu. După concert urmează joc.

Invitare. Reuniunea română de cântări din Foeni invită cu toată onoarea la *concertul* împreunat cu *teatru*, ce-l va aranja din incidentul jubileului ei de 10 ani, Mercuri în 26 Decembrie v. 1901, în sala cea mare a ospătăriei Stöber. Programă: 1. „*Nainte române*“, cor de I. Vidu. 2. „*Discurs ocașional*“, roștit de președintele reuniunii d-l Procopiu Șimian, învățătoriu. 3. „*Foaie verde de trifoi*“, cor de T. Popoviciu. 4. „*O horă veche*“, poezie de I. Dariu, declamată de L. Alas. 5. „*Tot ți-am zis*“, cor de T. Popoviciu. 6. „*Stătornicia în credință*“, poezie de **, declamată de A. Limbălată. 7. „*Ce te legeni codrule*“, cor de **. 8. „*Movila lui Burcel*“, poezie de **, declamată de V. Mațedolean. 9. „*Andalusa*“, cor de I. Vidu. 10. „*Biletul de tren*“, comedie într'un act de Gr. Mărunteanu. 11. „*Călușierul și bătuta*“, jocuri naționale, jucate sub conducerea lui Simeon Bogdan. — NB, Concertului va premerge (la 11 oare a. m.) sfințirea steagului — făcut cu cheltuiala reuniunii pe seama stei biserici — prin parohul local D-l *Nicolae Popa*, și se va preda destinațiunei prin Doamna și Domnul Bela Radosavlieviciu ca nași,

„**Reuniunea de cetire și cântări din Coștei**“, aranjază în favorul fondului său un *Concert* împreunat cu *teatru și petrecere de joc* Miercuri în 26 Decembrie 1901 (8 Ianuarie 1902) adevă a 2-a zi a „*Nascerii Domnului*“ în localitatea școalei din loc. *Programa*. I. Concertul: 1. *Marș Român*, cor, dărb. de I. Vidu. 2. *La mijloc de codru des*, cor, bărb. de I. Dimitrescu. 3. *La o rândunică*, cor bărb. de C. Dimitrescu. 4. *Horă noană*, cor, bărb. de N. Ștefu. 5. *Quadrille*, cor, bărb. de C. G. Porumbescu. II. Teatru: „*Arvinte și Pepelea*“ sau „*Cuiul din casă*“ vodevil de Vasile Alexandri.

P. T. Cu ocașiunea Sf. Sărbători ale Nascerei Domnului și ale Anului nou d-l *I. Ciurcu* librar-editor în Brașov a editat câte o serie de cărți postale pentru felicitări de sfințele Sărbători, atât ale Nascerei Domnului cât și de Anul nou, cari cuprind diferite ilustrațiuni potrivite sf. sărbători; toate aceste sunt artistice lucrute în colori fine, având totdeodată și poezii potrivite pentru felicitare. Aceste cărți postale ilustrate pentru felicitări de sf. sărbători, se pot procura cu prețul de *60 bani (30 cr.) pentru 10 bucăți*, trimițând ori și ce Nr. franco (așa dară o bucată 6 bani = 3 cr.) La comande este necesar a se arăta esact, câte bucăți să se trimită dintr'un fel, adevă pentru sărbătorile Nascerei Domnului și cât de Anul nou.

Bibliografie

Calendar pe anul dela Cristos 1902. Anul XXIII. Prețul 60 fil. Arad, Editura Tipografiei Diecesei gr. or. române a Aradului. Conține — afară de partea calendaristică: — Genealogia casei Domnitoare, *Șematismul Metropoliei ort.-orient. române din Ungaria și Transilvania în general și al diecesei Aradului în special*. Consemnarea Târgurilor din Ungaria și Ardeal, Postă și Telegraf și *Partea Literară* cu scrieri frumoase, interesante și folositoare.

Istoriile biblice din Testamentul vechiu și nou pentru tinerimea dreptnăritoare-rosăriteană din școalele populare române de Ioan Velovan preot (anul al II-lea). Ediția a treia îndreptată și completată. Prețul 20 fil. Editura autorului. Tiparul Tipografiei și librăriei diecesane.

Convocare

Pe baza hotărârii luate în conferința ținută la 21 Novembre a. tr. acei P. T. membri, cari au binevoit a-și subscria cote la înființândă Asociațiune de păstre și anticipațiuni „**Sebeșana**“ în Caransebeș, prin aceasta se invită a lua parte la adunarea constituantă, ce se va ținea la 19 Ianuarie a. c. st. n. după amezai la 3 oare în sala otelului „*Pomul verde*“ (Lichtneckert).

Caransebeș în 5 Ianuarie 1902. 1—1 [93]
Comitetul.

Concurse

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala română gr. or. din **Brebul**, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „*Foia Diecesană*.“

Emolumente:

Salariu anual 600 cor.
Scripturistică 10 cor.
Conferințele învățătoresci 16 cor.
Adunarea generală 16 cor.
Lemne de foc pentru învățătoriu și școală 128 cor.
Pentru curatorat 24 cor.
Dela fie-care înmormântare 40 fil.
Locuință liberă cu grădină.
Doauă jugere de pământ.
Pentru serviții prestate în alte comune nu se dau emolumente.

Reflectanții se invită a-și înainta concursese la P. O. D. Protopresbiter al Caransebeșului.

Alesul va purta cantoratul și scripturistica comitetului și sinodului parohial.

3—3 [91]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractul.